

Plíží se, plíží beze strachu,
kořist je lovcem ve víru prachu.
Opojně víno proudí mou krví,
mým majestátem, co bude vždy prvý.

Biliár smutků s tisícem hráčů,
dál v proudu času zástupy rváčů.
Do prázdna hledím pohledem mága,
koule se kutálí ve směru tága.

Jsem zbaven mýtů pod rouškou noci,
ve změti šípů, ve skříňce hrací.

Labyrintem vášní bloudím sám,
mou mysl tíží pouta, nechci zůstávat spoután.
Labyrintem vášní bloudím sám,
soudce je v nás a říká, umlč ten hlas ať pyká.

Plazí se, plazí, bílá růže,
zahradou pustou, rozkvést nemůže.
Plevel tu roste a záhon dusí,
to, co má uzrát, tak to uzrát musí ...

Roztržený na dvě části,
otázky začínám si klásti.
Proč paměť mou vzpomínky plení,
proč místo úsměvu zuby se cení.

Jsem zbaven mýtů ...
Labyrintem vášní ...